AFTENSANG

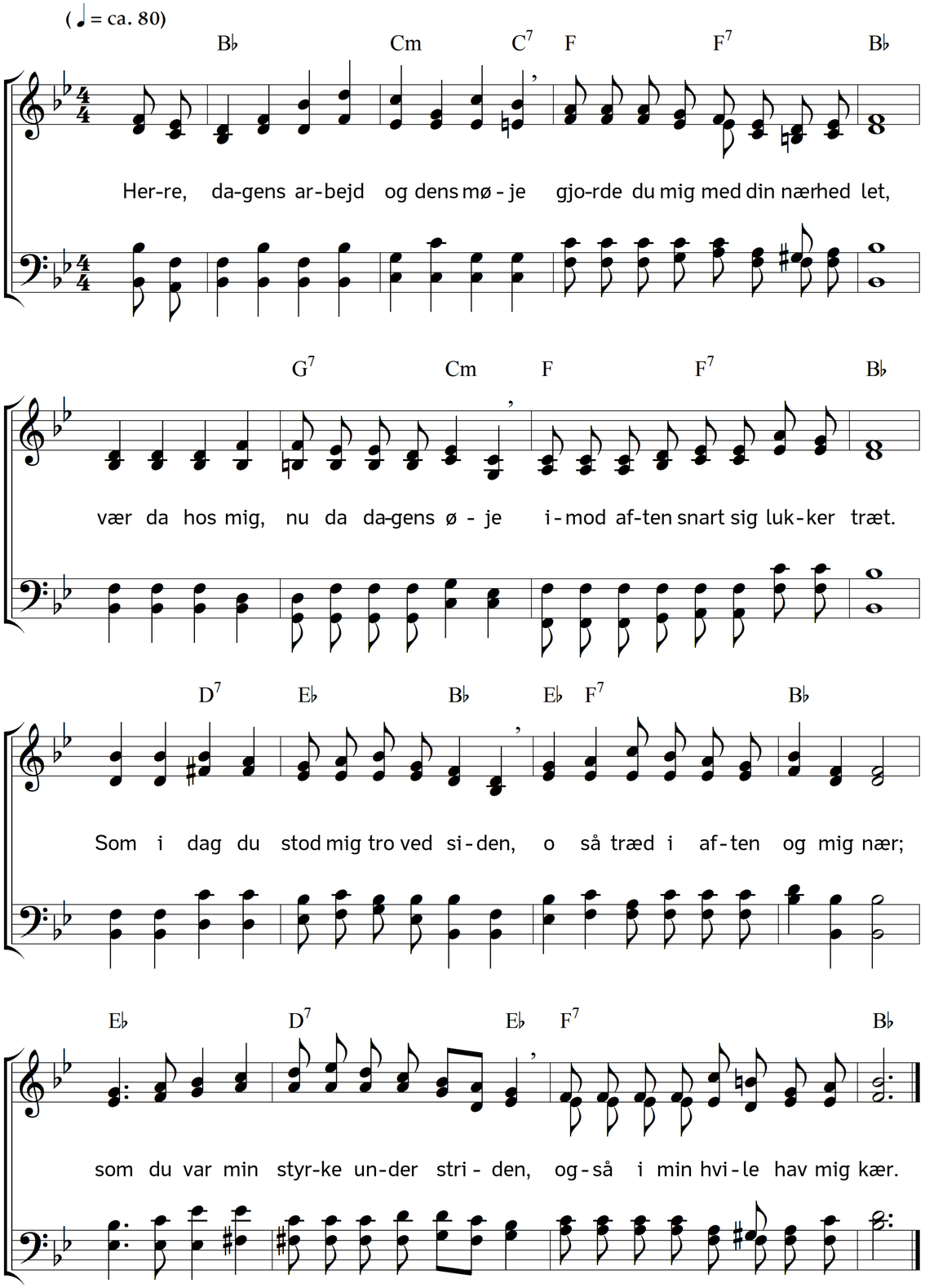

2. Se, her lurer intet lytterøre,
i min stue er alene jeg,
uforstyrret kan på dig jeg høre,
uforstyrret lede om din vej.
Lær du selv dit barn til dig at bede;
thi en bøn til dig har underkraft,
virker, som når efter dagens hede
duggen fylder plantens liv med saft.

3. Hvor er dog min aften kold og øde,
når jeg ikke har min Gud til gæst!
Men nar Herren træder mig imøde,
så er hvert en aften mig et fest;
freden daler ned, og ro og hygge
følger, hvor du dig til syne lod;
dagens ende bliver til min lykke,
alting godt, når enden kun er god.

4. Kom da, efter dagens flid og møje,
kom, du rige gæst, jeg huser dig;
held du bringer, og dit milde øje
lyser fred og glæde over mig.
Dagens mange sår og mange plager
heler, lindrer og bortfjerner du,
og fra dette trætte hjerte tager
du hver byrde bort i samme nu.

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Oversættelse: Chr. B. Grev Reventlow. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2010, 2016 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/247/